

María Ángeles de Frutos (in memoriam)

Diumenge passat, dia 2 de Desembre de 2012, a la matinada, la María Ángeles de Frutos ens va deixar després de dos anys difícils de lluita constant contra un maleit cancer. Tenia 45 anys, un menys que jo. Les següents paraules volen ser un reconeixement a tot el que vaig aprendre d'ella i a la seva amistat.

Un dia, ara ja farà set o vuit anys, anant en cotxe de la universitat a casa meva em deia que ella, en els darrers anys, quan decidia fer un treball de recerca (un "paper" en l'argot científic) amb alguna persona, escollia de forma prioritària tenir una molt bona relació personal amb el potencial coautor. I això em va omplir d'orgull. Ser una de les persones amb les que es trobés feliç treballant em feia content. No obstant, no us penseu, la María Ángeles era una coautora molt exigent (ho era amb ella mateixa i també ho era amb els seus col.laboradors científics); és a dir, et podia trucar a qualsevol hora per discutir una proposició del paper que, o bé no entenia prou bé o bé pensava que el que havies fet no era prou correcte. Haver estat un "escollit" no volia pas dir que poguessis deixar-te anar; ens al contrari, volia dir que sortiria un bon treball fruit d'un treball intens. Però les recompenses eren molt grans.

En aquest banc molt proper a casa seva la vaig estar esperant durant la meua darrera visita a Madrid, una setmana abans que el Barça jugués la final de la Copa del Rei amb l'Atlètic de Madrid (maig 2012). Varem passar una molt bona estona passejant i dinant (ens va acompanyar un altre molt bon amic comú: el Chiqui Crespo).

L'últim cop que hi vaig parlar per telèfon va ser dijous, tres dies abans que ens deixés.

La vaig conèixer ara farà uns 20 anys durant els primers anys de doctorat; ella era estudiant de tesi doctoral a la segona promoció del programa de doctorat IDEA (veure <http://idea.uab.es/>) i jo era professor associat al Departament d'Economia i Història Econòmica de la UAB (feia el doctorat, però, al Departament de Matemàtiques de l'esmentada universitat). No tinc un record molt clar però crec que no varem tenir molta relació fins el seu tercer o quart any de tesi, i la major part de converses anaven al voltant de futbol (ser una seguidora fervorosa del Real Madrid a Barcelona a principis dels 90 no era gaire fàcil de portar...).

El seu director de tesi, el Jordi Massó, sempre en parlava de forma entusiasta...

Les coincidències de la vida van fer que ella anés de postdoc a Boston (de fet a Boston University) i jo, juntament amb la meua família, també. Aquest cop cadascú en el seu departament: ella al Departament d'Economia i jo en el de Matemàtiques i Estadística. Durant aquells anys vàrem coincidir algunes vegades en diverses trobades (la meua dona, la Cori, va treballar amb ella en un

treball de jocs cooperatius) i després d'algunes converses li vaig proposar de treballar conjuntament en un paper que havia començat a la UAB amb l'Hamid Hamoudi sobre el model de Salop (un variant del model de Hotelling al cercle). No recordo un "sí" immediat (era molt racional en la seva basant professional i per tant em va dir que volia "estudiar-ho") però poc a poc varem anar quedant i finalment varem arrencar. La major part de la feina la varem fer ja a la Carlos III on ella s'havia incorporat després del període postdoctoral. Ella sabia MOLT més que jo sobre equilibris, models econòmics i literatura econòmica de forma que el treball va anar agafant cos fins esdevenir dos papers (força citats, per cert, com es pot veure al google-scholar) dels que ens sentíem molt orgullosos. I el que és molt més important va néixer una sincera amistat de la que hem gaudit fins avui i portaré sempre amb mi.

Poc després d'acabar els dos treballs esmentats, ella va venir un dia a la UAB i em va proposar un treball conjunt de subhastes. Va tornar a ser una molt bona experiència; vaig aprendre molt, moltíssim, amb ella ja que s'ho sabia tot sobre subhastes. En els darrers anys jo he deixat, quasi bé definitivament, els treballs en economia. Amb tot, vaig dedicar un any sencer a llegir el llibre "Auction Theory" d'en Vijay Krishna amb la Marina Nuñez i la nostra intenció era proposar-li a la María Ángeles de treballar conjuntament en el futur (i de fet varem fer una trobada de dos dies a Barcelona per mirar de buscar alguna cosa a fer) però malauradament això no podrà ser possible.

La María Ángeles era un pou de saber. Lectora incansable i intel·ligent de la literatura, en una ullada ràpida tenia un dibuix exacte de l'interès del paper i de les seves mancances. Sempre m'impressionava això. La seva professionalitat no tenia fissures; hagués pogut escollir moltes possibles carreres professionals però ella va triar l'acadèmia (i n'estava orgullosa) i en això era molt bona.

Amb tot, i per sobre de qualsevol altre consideració, la María Ángeles va ser una molt bona persona i la seva amistat serà quelcom que no oblidarem mai. Descansi en pau.

Xavi, 9 de Desembre de 2012.

Articles conjunts:

- *Auctions with asymmetric common-values: The first-price format*. Journal of Mathematical Economics, **43** (7-8), 795-817, 2007.
- *Spatial Competition with concave transport costs* (amb H. Hamoudi), Regional Science and Urban Economics, **32** (4), 531-540, 2002.
- *Equilibrium existence in the circle model with linear quadratic transport cost* (amb H. Hamoudi), Regional Science and Urban Economics, **29** (5), 605-615, 1999.